

**Fischer:** Jeg maa bede om Tillæbelse til et Dieblif at komme tilbage til det af mig stillede Vædringsforslag. Den høitærede Kultusministers Udtalelser angaaende dette har det ikke været mig muligt at samle til et Hele, saaledes at jeg kan sige: det har den ærede Minister villet i saa Henseende, og det har han ikke villet. Hans Stilling til Forslaget er mig ikke ganske klar. Han begyndte med at sige, at man ikke kunde træffe den vedkommende tidligere Kultusminister uden gennem Rigsretten, og saavidt jeg erindrer, sagde den ærede Minister, at han ikke kunde komme til ham uden gennem Rigsretten. Det følger naturligviis af sig selv, at naar man kun kan komme til vedkommende Minister gennem Rigsretten, saa kan den nærværende Minister Intet udrette i saa Henseende; det maatte da være Folkeetinget, som tog Initiativet. Den ærede Minister meente derfor, at man maatte henvende sig til de Funktionairer, som havde faaet Pengene udbetalt. Denne Slutning kan jeg ikke være med at udbrage, thi det er alene Ministeren, som er ansvarlig for Rigsdagen; de, som have faaet Pengene udbetalt, have modtaget dem af Ministeren, og de staae alene i Forhold til ham; vi have kun at holde os til Ministeren. Kultusministeren yttrede fremdeles, at han ikke vilde have Noget imod, at Beløbet optoges, som jeg har foreslaaet det, naar jeg tillige vilde foreslaae, at det førtes til Udgift, og han meente, at man paa den Maade havde fundet en Vej, hvorved man i Fremtiden kunde afgjøre saadanne Spørgsmaal. Jeg maa tilstaae, at det overraske mig at høre disse Ytringer af den ærede Minister, thi skulde en saadan Sag afgjøres derved, at et Medlem af Rigsdagen foreslog, at Beløbet kunde passere til Indtægt og Udgift, saa blev det Hele et reent Komediespil, og da Afgjørelsen af Spørgsmaal om Overskridelser af Finantsloven jo indeholde intet Mindre end en Afgjørelse af, hvorledes Rigsdagens Bevillingsmyndighed skal hævedes, vilde det være at lade dette Spørgsmaal gaae op i en Komedie, dersom man vilde følge den af Ministeren anviste Vej. Jeg skal erklære, at jeg ikke vil indlade mig paa Noget, der kan lede til et saadant Resultat; jeg har ikke havt til Hensigt at spille Komedie; jeg har fore-

flaaet, hvad jeg har foreslaaet, i fuld Alvor. Det blev i den ærede Ministers sidste Foredrag bemærket, at man havde troet at have en friere Naabighed med Hensyn til den disponible Kassebeholdning, af hvilken de 700 Rdl. vare udbetalt. Der er imidlertid her en Misforstaaelse tilstede, thi for det Første har der aldrig været givet Ministeren lovmædheligt nogen friere Naabighed med Hensyn til at disponere over den omtalte Kassebeholdning — den har været Anstaltens Driftskapital — og for det Andet var der i det omhandlede Aar kun en Kassebeholdning tilstede af 21 Rdl. 94 ø. Deraf lod sig ikke udbetale 700 Rdl.; Sandheden er, at de 700 Rdl. forlods ere afdragne af Børstedenes Fortjeneste i vedkommende Finantsaar og saaledes aldeles uddragne det Rigsdagen overgivne Regnskab, hvori de skulde have været optagne. Endelig skal jeg omtale en Ytring af den ærede Minister, som jeg har hørt er opfattet af Andre paa en anden Maade end af mig. Jeg opfattede det, som om Ministeren vilde stille et Vædringsforslag, da her var fremkommet et Ønske om, at han vilde stille et saadant. Er denne min Opfattelse rigtig, maa jeg udtale, at dette Ønske ikke er fremkommet fra mig. Jeg maa for mit Vedkommende fordrø, at Sagen kommer til en Afgjørelse, men jeg maa ansee det for at være den Minister, der staaer til Ansvar for Udgiften, fra hvem et Ønske om Sagens Afgjørelse skal fremkomme. Dersom altsaa den ærede Minister fremkommer med Forslag om, at der skal bevilges et Beløb — jeg mener ikke under den polytekniske Læreanstalt, men paa et andet Sted — til at dække de 700 Rdl., der uretmæssig ere komne bort, da maa Initiativet dertil tages ikke af nogen af dette Things Medlemmer, men af vedkommende Minister, der bærer Ansvaret.

**Fischer:** Jeg troer ikke, at Initiativet i denne Sag kan tages af en Anden end af den ærede Kultusminister, og i det Dieblif, han tager Initiativet og stiller et Forslag; som det omtalte, saa vil det sige, at han i Forening med sin Kollega er kommen til den Erkjendelse, at Sagen skal berigtiges, og er overbevist om, at Thinget nærer det samme Ønske,